

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 1107/70

ze dne 4. června 1970

o poskytování podpor dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 75, 77 a 94 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 13. května 1965 o harmonizaci některých ustanovení o hospodářské soutěži v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách¹, a zejména na článek 9 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru³,

vzhledem k tomu, že odstranění rozdílů, které mohou narušovat podmínky hospodářské soutěže na dopravním trhu, je základním cílem společné dopravní politiky;

vzhledem k tomu, že je proto vhodné stanovit určitá pravidla poskytování podpor dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách, pokud se tyto podpory vztahují výhradně na činnosti v tomto odvětví;

vzhledem k tomu, že článek 77 stanoví, že podpory jsou slučitelné se Smlouvou, jestliže odpovídají potřebě koordinovat dopravu nebo představují náhradu za určitá plnění související s pojmem veřejné služby;

vzhledem k tomu, že nařízení Rady (EHS) č. 1192/69 a (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969⁴ stanoví společná pravidla a postupy pro vyrovnávací platby plynoucí z normalizace účtů železničních podniků a pro vyrovnání nákladů vyplývajících ze závazků veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách;

¹ Úř. věst. č. 88, 24. 5. 1965, s. 1500/65.

² Úř. věst. č. 103, 2. 6. 1967, s. 2050/67.

³ Úř. věst. č. 178, 2. 8. 1967, s. 18.

⁴ Úř. věst. č. L 156, 28. 6. 1969, s. 1.

vzhledem k tomu, že je proto nutné upřesnit případy a okolnosti, za nichž mohou členské státy přijmout koordinační opatření nebo uložit plnění související s pojmem veřejné služby, což zahrnuje poskytování podpor podle článku 77 Smlouvy, na které se nevztahuje uvedené nařízení;

vzhledem k tomu, že podle článku 8 rozhodnutí Rady ze dne 13. května 1965 mají platby států a veřejnoprávních subjektů železničním podnikům podléhat právní úpravě Společenství; že platby, které byly učiněny z toho důvodu, že dosud nebyla provedena harmonizace podle článku 8, by měly být vyňaty z oblasti působnosti tohoto nařízení stanoví možnost členských států přijmout koordinační opatření nebo uložit plnění související s pojmem veřejné služby, která zahrnují poskytování podpor podle článku 77 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že s ohledem na zvláštní povahu těchto plateb se na základě článku 94 Smlouvy zdá přiměřené stanovit pro ně zvláštní postup informování Komise;

vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby se určitá ustanovení tohoto nařízení nevztahovala na opatření přijatá kterýmkoli členským státem při provádění režimu podpor, ke kterému se již Komise na základě článků 77, 92 a 93 Smlouvy vyslovila;

vzhledem k tomu, že z toho důvodu, aby se Komisi usnadnilo zkoumání podpor poskytovaných dopravě, je žádoucí zřídit při ní poradní výbor složený z odborníků jmenovaných členskými státy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Toto nařízení se vztahuje na podpory poskytované dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách, pokud se vztahují výhradně na činnosti v tomto odvětví.

Článek 2

Na podpory dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách se použijí články 92 až 94 Smlouvy.

Článek 3

Aniž je dotčeno nařízení Rady (EHS) č. 1192/69 ze dne 26. června 1969 o společných pravidlech pro normalizaci účtů železničních podniků a nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách, členské státy ani nepřijmou koordinační opatření, ani neuloží plnění související s pojmem veřejné služby zahrnující poskytnutí podpor podle článku 77 Smlouvy, kromě těchto případů a okolností:

1. Pokud jde o koordinaci dopravy:

- a) nevztahují-li se na podpory poskytnuté železničním podnikům nařízení (EHS) č. 1192/69, jsou zamýšleny jako vyrovnání dodatečných nákladů nesených oproti ostatním dopravním podnikům, a spadají-li do některé kategorie normalizace podle uvedeného nařízení;
- b) do vstupu v platnost společné právní úpravy o rozdělení nákladů infrastruktury, jsou-li podpory poskytovány podnikům, které musí nést náklady infrastruktury, kterou využívají, zatímco jiné podniky tyto náklady nenesou; při stanovení výše těchto podpor se berou v úvahu náklady infrastruktury, které konkurenční druhy dopravy nemusí nést;
- c) kde je účelem podpora
 - výzkumu dopravních systémů a technologií, které jsou pro společnost všeobecně hospodárnější, nebo
 - rozvoje dopravních systémů a technologií, které jsou pro společnost všeobecně hospodárnější.

Tyto podpory jsou omezeny na etapu výzkumu a vývoje a nesmějí pokrývat obchodní využití těchto dopravních systémů a technologií;

- d) do vstupu v platnost právní úpravy Společenství o přístupu k dopravnímu trhu, jsou-li podpory poskytovány jako výjimečné a dočasné opatření, které je součástí plánu reorganizace za účelem odstranění přebytku kapacity způsobujícího vážné strukturální obtíže, a tím přispívá k účelnějšímu uspokojení potřeb dopravního trhu.

2. Pokud jde o náhrady za plnění související s pojmem veřejné služby:

do vstupu v platnost odpovídající právní úpravy Společenství, jsou-li platby podnikům železniční, silniční nebo vnitrozemské vodní dopravy uskutečňovány jako vyrovnávací platby za závazky veřejné služby uložené státem nebo veřejnoprávními subjekty a zahrnují-li:

- tarifní závazky neuvedené v čl. 2 odst. 5 nařízení (EHS) 1191/69, nebo
- dopravní podniky nebo činnosti, na které se toto nařízení nevztahuje.

3. Aniž je dotčen čl. 75 odst. 3 Smlouvy, může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou změnit seznam v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

Článek 4

Do vstupu v platnost právní úpravy Společenství přijaté na základě článku 8

rozhodnutí Rady ze dne 13. května 1965 a aniž jsou dotčena nařízení (EHS) č. 1191/69 a nařízení (EHS) č. 1192/69, se článek 3 nepoužije na platby států a veřejnoprávních subjektů železničním podnikům uskutečněné z důvodu nedosažení harmonizace pravidel upravujících finanční vztahy mezi železničními podniky a státem, jak je stanoveno v uvedeném článku 8, jejichž cílem je zajistit finanční samostatnost těchto podniků.

Článek 5

1. Při informování Komise v souladu s čl. 93 odst. 3 Smlouvy o všech plánech poskytnout nebo změnit podpory sdělí členské státy předem Komisi veškeré informace potřebné ke zjištění souladu těchto podpor s požadavky tohoto nařízení.

2. Na podpory podle článku 4 se nepoužije postup stanovený v čl. 93 odst. 3 Smlouvy; musí být sděleny Komisi ve formě odhadu na začátku každého roku a následně ve formě zprávy po ukončení rozpočtového roku.

Článek 6

Při Komisi se zřizuje poradní výbor, jehož úkolem je být Komisi nápomocen při posuzování podpor poskytovaných dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách. Skládá se ze zástupců členských států a předsedá mu zástupce Komise. Svolává se spolu s uvedením programu jednání nejpozději 10 dní před schůzí; v naléhavých případech lze tuto lhůtu zkrátit. Na činnost výboru se vztahuje článek 83 Smlouvy.

Výbor může zkoumat veškeré otázky týkající se uplatňování tohoto nařízení a jiných předpisů o režimu poskytování podpor v odvětví dopravy a vydávat k nim stanoviska.

Výboru je informován o druhu a výši podpor poskytovaných dopravním podnikům a obecně o všech užitečných údajích o nich, jakmile je o daných podporách uvedoměna Komise v souladu s tímto nařízením.

Článek 7

Článek 3 se nevztahuje na opatření přijatá členskými státy při provádění režimu podpory, k němuž se již Komise podle článků 77, 92 a 93 Smlouvy vyslovila.

Článek 8

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 1971.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

V Lucemburku dne 4. června 1970.

*Za Radu
předseda*
A. BERTRAND